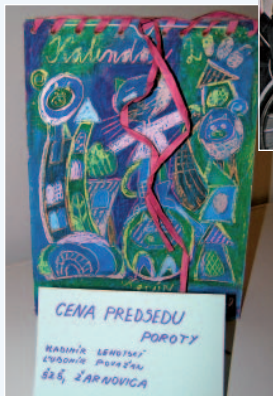

Malí veľkí víťazi

Pri príležitosti Medzinárodného dňa detí vyvrcholil tohtoročný, už 8. ročník detskej výtvarnej súťaže profesora Karola Ondreičku. Deti z 357 špeciálnych a základných škôl, detských domovov, nemocničných, integrovaných, reedukačných a sociálnych zariadení do nej prispeli svojimi dielkami neuveriteľnej pôsobivosti. Prejavili veľký talent a bolo badať, že tvorili nielen rukou, ale aj srdcom. Charitatívne združenie Korytnačky a Nadácia Slovenského plynárenského priemyslu súťaž podporili 725 tisícami korún a partnersky prispeli Slovenský paralympijský výbor a Hlavné mesto Bratislava. Víťazné práce možno vidieť v Minigalérii SPP na Mlynských Nivách v Bratislave od 10. 7. do 29. 9. 2006.

„Naším cieľom je motivovať tieto deti k tvorivosti a ukázať im, že aj ony sú šikovné a talentované,“ hovorí Zuzana Katrušínová, predstaviteľka Združenia Korytnačky. Bez ohľadu na vek, diagnózu, miesto, kde žijú, sme sa presvedčili, že aj telesne a duševne postihnuté deti majú prekvapivo silné umelecké cítenie, veľkú predstavivosť a tvorivého ducha. V tejto súťaži stvárnilo päť tém: 150 rokov plynárenstva, Zvieratka z rozprávok, Návrh na omalovánku, Môj obrázok v knižke o vesmíre a Janko Hraško. Deti najviac zaujali zvieratka z rozprávok a medzi nimi najmä mačky, ale aj tri prasiatka či zázračné koníky. Desiatročný Janík Oračko z Levoče, hoci je zrakovo postihnutý, vo svojej koláži stvárnil čiernu mačku ako živú. V rozhovore nám prezradil: „Od mala rád kreslím. Maľujeme všetci v našej rodine.“

Za osem rokov prešlo rukami poroty, ktorú viedol akademický maliar Dušan Kállay, 35 tisíc detských prác. Tento rok ich bolo 4 900. O ich autoroch nemožno hovoriť ináč ako o malých, ale svojím spôsobom veľkých víťazoch. Víťazi na prvých troch miestach každej témy získali predĺžený víkendový pobyt v rehabilitačnom zariadení v Banskej Štiavnici a všetky školy, ktoré sa do súťaže zapojili, dostali vecné ceny. Víťazný návrh omalovánky vyjde tlačou a dostane ju každá zúčastnená škola. Súťažiaci deti písali na zadnú stranu svojho dielka aj želanie. Malý Gabko Dócza z Kollárova, ktorý získal 3. miesto v téme Môj obrázok v knižke o vesmíre, napísal, že túži po náčuvacom prístroji. Jeho pranie sa mu teraz splní.

Margita Škrabáľková

O osobnostiach

To sa ani nedá prehliadnuť, ako sa u nás v poslednom čase zdegradoval význam slova osobnosť. Niekedy mám pocit, že dnes je ňou hocikto. A určite každý, kto sa ocitne v (bulvárnych/ médiách a vyslovuje svoj absolútne najsprávnejší názor na veci, ktorým – žiaľ – často ani nerozumie. Na krátky čas sa tak stane pomyselným stredom vesmíru. Ved' čo nie je v médiách, ako keby ani vôbec neexistovalo. A ostatní – tí „neexistujúci“ ľudia neraz môžu nadobudnúť pocit, že sú oveľa menej ako tieto „osobnosti“.

Osobnosť z človeka nerobí ani krásna tvár, ani dokonalé telo, ale niečo iné: schopnosť žiť svoj život naplno, tešiť sa z neho a zahrnúť doň aj tých ľudí.

Pre mňa je napríklad osobnosťou moja mama. Už niekoľko rokov s vážnou diagnózou, bezvládna, odkázaná na pomoc iných. Celý život zahŕňala nás okolo láskou, starostlivosťou, optimizmom. Ako tridsaťosemročná ovdovela, z večera do rána ošedivela a zošedivela a bola sama sa musela postarať o päť malých detí. Nedávno prišla o najmladšieho syna, ktorý nečakane a tragicky odišiel z tohto sveta. Svoju terajšiu situáciu zvláda obdivuhodne. Sťažuje sa len na to, že jej neslúžia nohy a ona by si tak rada zatancovala alebo vybehla na Drážovský kopec nazbierať liečivé bylinky...

Olga Škorecová
šéfredaktorka Humanity

Osobnosťou v mojich očiach je aj známy slovenský kardiochirurg profesor Jaroslav Šiman. Jeho neuveriteľne šikovné ruky zachránili stovky životov. Múdry, ľudský, priateľský, s úžasným zmyslom pre humor a pritom nesmierne skromný. Právom je aj dlhoročným členom čestnej komisie na udelenie ceny Dar roka.

Osobnosťou sa naozaj človek nestáva vďaka tomu, že ho ľudia spoznávajú na ulici. Je ňou každý človek, ktorý vie, že byť priateľským a láskavým je viac ako mať pravdu. Ktorý sa naučil, že za peniaze si nekúpi postavenie medzi ľuďmi. Kto si uvedomuje, že každodenné bežné príhody robia život jedinečným. Kto sa naučil, že pod „tvrdým obalom“ každého z nás sa skrýva niekto, kto potrebuje byť ocenený a milovaný. Komu je jasné, že nie čas, ale láska lieči všetky rany. Že najlepšia škola života je minulosť staršieho človeka. Ten, čo pochopil, že človek si – žiaľ – nemôže vybrať to, ako sa cíti, ale môže si vybrať, čo s tým urobí. A aj ten, komu je jasné, že najľahšou cestou stať sa osobnosťou je obklopiť sa múdrejšími a šikovnejšími ľuďmi...

Takéto osobnosti väčšinou nenájdeme v médiách. Našťastie však existujú v našich skutočných životoch.

Olga Škorecová

Vydaril sa koncert, počasie i zbierka

Deň belasého motýľa

Už po šiesty raz sa 9. júna 2006 rozkmitali krídla belasého motýľa, aby priniesli osvetu o ochorení svalová (muskulárna) dystrofia a správu o ľuďoch, ktorí napriek tomuto ochoreniu nestrácajú nádej a lásku k životu.

Belasý motýľ opäť pripomenul, že svalová dystrofia je ochorenie svalov, ktoré spôsobuje ich postupné oslabovanie a ochabovanie. Ochorenie je v prevažnej miere progresívne, postupne sa zhoršuje a vedie k odkázanosti na mechanický alebo elektrický vozík. Ľudia s týmto ochorením majú ťažkosti so samostatným pohybom. Niektoré druhy dystrofií sú veľmi ťažké a znamenajú aj používanie dýchacích prístrojov.

Na tomto podujatí odznela vyzývka všetkým ľuďom k činom spolupatričnosti s tými, ktorí potrebujú pomoc. Prostredníctvom dobrovoľného príspevku od darcov môžu postihnutí svalovou dystrofiou získať pomôcku, bez ktorej sa nezaobídu. Každý rok pribúda-

jú mestá, ktoré organizujú Deň belasého motýľa. V tomto roku sa vyzbieralo 610 628 korún.

Výťažok z verejnej zbierky sa využíva na kúpu alebo doplatenie na pomôcky pre ľudí so svalovou dystrofiou, ktoré štát nehradí vôbec alebo iba sčasti. Sú to zdviháky, elektrické vozíky, špeciálne mechanické vozíky, elektrické postele, dýchacie prístroje, oxygenátory, ambuvaky, odsávačky hlienov a iné špeciálne pomôcky, peniaze na debarierizáciu bytov a podobne.

Organizácia muskulárnych dystrofií (OMD) v SR sa usporiadaním koncertu Dňa belasého motýľa snažila pritaľnúť pozornosť milovníkov populárnej hudby. Na koncerte vystúpili bez nároku na honorár výborné kapely, ktoré priťahovali divákov ako magnet: Mango Salseros, Zdenka Predná, Le Payaco a Polemic.

Počas koncertu sa nielen spievalo a tancovalo, ale aj rozprávalo o činnosti Organizácie muskulárnych dystrofií v SR, o cieľoch Dňa belasého motýľa, divákovi sa predstavili aj niektorí členovia OMD v SR, ktorí dostali finančnú pomoc z verejnej zbierky. Moderátor koncertu Pavol Hraška neúnavne vyzýval divákov, aby podporili dobrú vec, pretože práve tento koncert odštartoval zbierku. Počas koncertu sa do pokladničky v informačnom stánku nazbieralo vyše 18 tisíc korún.

Koncert belasého motýľa sa uskutočnil aj v Považskej Bystrici a moderovala ho redaktorka Televízie Považie Katka Hesková. Vystúpili na ňom skupiny Považan, Rebélia, S odstupom času, Cliché a Vetroplach. O činnosti Klubu OMD Manín v Považskej Bystrici informoval jeho predseda Stanislav Minárik.

Organizácia muskulárnych dystrofií v SR ďakuje všetkým dobrovoľným prispievateľom, ktorí podporili zbierku, všetkým dobrovoľníkom, ktorí sa podieľali na Dni belasého motýľa a svojim aktívnym členom za reprezentovanie OMD v SR. O využití vyzbieraných finančných sa pravidelne uverejňujú informácie na www.omdvsr.sk

Andrea Madunová
Organizácia muskulárnych dystrofií

Stretli sa seniori z Čiech a zo Slovenska

Spájajú ich rovnaké problémy

Predseda Jednoty dôchodcov na Slovensku (JDS) Kamil Vajnorský, prezident Slovenskej humanitnej rady Ivan Sýkora a prezident Eurag – Slovensko Alexander Potocký sa 6. a 7. júna tohto roku na pozvanie Svazu dôchodcov (SDČR) stretli v Hradci Králové. Spoločne rokovali o vnútrozväzovej činnosti SDČR a zúčastnili sa aj na prednáškach so zdravotníckou tematikou s prihliadnutím na zdravie seniorov.

Najmä z diskusie sa všetci podrobnejšie dozvedeli, s akými problémami sa stretávajú dôchodcovia v Čechách. Väčšina kritizovaných vecí sa takmer zhoduje s problémami slovenských dôchodcov. Možno však konštatovať, že v porovnaní so seniormi na Slovensku

majú lepšie materiálne podmienky a aj pozornosť štátnych orgánov je v Čechách voči nim väčšia.

Českí dôchodcovia očakávali informácie o slovenských reformách v oblasti dôchodkového a zdravotného zabezpečenia. Poskytli sme im objektívnu informáciu o dvoch reformách a poukázali na ich negatívne dopady na seniorov, nevyváženosť a prílišné urýchľovanie ich uvedenia do reálneho života. Zároveň sme informovali aj o činnosti Jednoty dôchodcov na Slovensku, Slovenskej humanitnej rady a Eurag – Slovensko. Naše informácie vyvolali u českých kolegov – seniorov veľkú diskusiu.

Spoločne konštatovali, že v prípade zavádzania niečoho podobného v Českej republike bude potrebný oveľa dôslednejší a premyslenejší postup a najmä široká diskusia všetkých zainteresovaných. Zhodli sa na tom, že podobné reformy sa nemôžu prijímať bez širokej predchádzajúcej občianskej a politickej dohody.

S predsedom SDČR som ako zástupca JDS prediskutoval aj návrh dohody o spolupráci medzi obidvoma organizáciami. Po jeho prerokovaní a schválení v obidvoch organizáciách predpokladáme čulé kontakty nielen na úrovni ústredí, ale najmä na regionálnej úrovni krajských a okresných organizácií dôchodcov v Čechách a na Slovensku.

Poučné pre nás bolo napríklad to, že v Českej republike už oficiálne existuje zastrešujúca celorepubliková organizácia – Rada seniorov, ktorá zastáva záujmy dvanástich organizácií českých dôchodcov. Jednota dôchodcov na Slovensku sa už niekoľko rokov snaží vytvoriť podobný orgán. Zatiaľ neúspešne. Spoločne za Jednotu dôchodcov na Slovensku, Slovenskú humanitnú radu a Eurag – Slovensko hodnotíme vzájomné stretnutie ako úspešné a pre nás veľmi poučné.

Kamil Vajnorský
predseda Jednoty dôchodcov na Slovensku

Z odovzdávania ceny Dar roka 2005

Na všetkých, ktorí prišli v utorok 13. júna 2006 do Zrkadlovej siene bratislavského Primaciálneho paláca na odovzdávanie morálnych ocenení Dar roka 2005, sme sa tešili. Osobitne však na Jána Lašáka, ktorý prišiel prevziať titul absolútneho laureáta tejto ceny aj v mene svojich deviatich nemenej známych hokejových reprezentantov. Ale podme pekne po poriadku.

Slávnostný ceremoniál otvoril hrou na klavíri Miško Badín, šiestak zo Základnej školy internátnej pre slabozrakých a nevidiacich v Bratislave na Svrčej ulici. Potom moderátorka Milena Čeganová (redaktorka Slovenského rozhlasu) požiadala Andreja Ďurkovského, primátora hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, aby sa prihovril prítomným ako otec mesta, na pôde ktorého sa podujatie koná od roku 2006 a už sa z neho stala pekná tradícia. Po ňom sa ujal slova prezident Slovenskej humanitnej rady Ivan Sýkora. Okrem iného zdôraznil, že prestížne morálne ocenenie Dar roka si za jedenášť rokov získalo svoj kredit. Skutky ľudskosti, pomoc ľuďom v núdzi či v ťažkých životných situáciách alebo podporu dobrovoľníckeho sektora takýmto spôsobom nezviditeľňuje ani neoc-

ňuje žiadne z dobrovoľníckych centier – iba Slovenská humanitná rada. Člen čestnej komisie na udelenie ceny Dar roka Marián Červený (rímskokatolícky kňaz) priblížil systém posudzovania návrhov na udelenie tohto ocenenia. Upozornil na to, že dobra v ľuďoch a dobrých skutkov je oveľa viac. Komisia však môže hodnotiť a hodnotí len tie nominácie, ktoré navrhovateľia pošlú Slovenskej humanitnej rade. Po jeho vystúpení sa začalo samotné slávnostné odovzdávanie ocenení Dar roka 2005.

Absolútnym laureátom ceny Dar roka 2005 sa stal kolektív slovenských hokejových reprezentantov. Michal Handzuš a Ján Lašák iniciovali nielen osobnú pomoc, ale aj veľkorysú peňažnú zbierku pre osemročného Martinka Joppa z Kežmarku, ktorý prišiel o obidve nohy. Pridali sa Ľuboš Barčečko, Pavol Demitra, Marián Gáborík, Ladislav Nagy, Vladimír Országh, Branko Radivojevič, Radoslav Suchý, Tomáš Surový a aj Slovenský zväz ľadového hokeja, Slovenský olympijský výbor, bratislavská spoločnosť Auto Group a denník Pravda. Ján Lašák prevzal toto ocenenie za všetkých, ktorí nielenže vo svete výborne reprezentujú Slovensko, ale pritom dokážu aj konkrétne prejavit' ľudskosť a súcit na

správnom mieste. Prítomní v sále to ocenili búrlivým potleskom.

Prezident Slovenskej humanitnej rady Ivan Sýkora spolu so známym slovenským kardiochirurgom profesorom Jaroslavom Simanom, členom čestnej poroty, spoločne odovzdali ocenenia aj hlavným laureátom ceny Dar roka 2005 – primárovi Myrónovi Malému z Národného rehabilitačného centra v Kováčovej a vedeniu Železiarní Podbrezová, ktoré zastupoval jeho generálny riaditeľ Ing. Vladimír Soták.

Laureátmi ceny Dar roka 2005 sa stali Ing. Ján Baždgoň (generálny riaditeľ firmy Castor & Polux Bratislava), Ing. Beata Puobišová z Banskej Bystrice, občianske združenie Proti prúdu Bratislava, žiaci a pedagógovia zo Stredného odborného učilišťa obchodného v Trnave, Ing. Matej Korec z Bratislavy, Nadácia Slovenského plynárenského priemyslu a Ing. Milan Fiľo z Mondí Business Paper – SCP Ružomberok.

Mimoriadne ocenenia Dar života, ktoré sa udeľuje v rámci ceny Dar roka za záchranu ľudského života alebo za darovanie orgánov, získali netypicky dvaja muži: Jaroslav Slávik z Dubnice nad Váhom a Marcel Sasko z Levíc. (Viac informácií nájdete na www.shr.sk.)

Oľga Škorecová

Nominácie na udelenie ceny Dar roka 2005

- Adventistická agentúra pre pomoc a rozvoj ADRA Slovensko, Banská Bystrica
- Pavol Cimerman, ADRA, Banská Bystrica
- Občianske združenie Proti prúdu, Bratislava
- spoločnosť Topvar, a. s., Topoľčany
- akademický maliar Pavol Michalič, Senec pri Bratislave
- spoločnosť Kamus Group, a. s., Bratislava
- Oľga Szalmová, riaditeľka sekretariátu Územného spolku Slovenského Červeného kríža, Levice
- spoločnosť TIMED, s. r. o., zdravotnícke zásobovanie, Bratislava
- spoločnosť ABBOT DIABETES CARE, s. r. o., Bratislava
- Ivan Štulajter, Ružomberok
- Andrej Palacko, Bratislava
- Ing. Peter Sehnal, PhD., generálny riaditeľ, Continental – Matador, a. s., Púchov
- Zoltán Nagy, Galanta
- Anton Srholec, kňaz a občiansky aktivista, Bratislava
- Ján Lehota, primátor mesta Sereď
- Milan Herstek, podnikateľ, Bardejov
- Alexandra Švajlenová, Solčany
- Ing. Ľubica Türková, Novkredit, s. r. o., Nováky
- Peter Král, Odborový výbor ZO OZCH, Novácke chemické závody, Nováky
- Mária Smondeková, Drogéria Plus, Nováky
- RNDr. Ľuboš Beňo, generálny riaditeľ, Novácke chemické závody, Nováky
- Ing. Miroslav Kaval, CSc., predseda predstaviteľstva, Výskumný ústav pre petrochémiu, Prievidza
- Hypermarket Carrefour Košice
- Ing. Róbert Izsóf, starosta obce Dlhá nad Váhom
- PhDr. Michal Lajčák, CSc., A. M. Axon, s. r. o., Bratislava
- Bc. Aurel Bitter, Bratislava
- Mária Pospíšková, Sereď
- Mariana Janásková, Martin
- spoločnosť HB Reavis Management, s. r. o., Banská Bystrica
- Slovenská električná prenosová sústava, a. s., Bratislava
- Anna Klajbanová – Anatex, Banská Bystrica
- firma Agát Diesel, Pezinok
- spoločnosť Mondí Business Paper – SCP, a. s., Ružomberok
- spoločnosť ECO – INVEST, a. s., Ružomberok
- Ľudmila Gričová, Bratislava
- Katarína Medňanská, Spolok sv. Vincenta de Paul na Slovensku, Levice
- Mária Juhászová a Katarína Ivanová, Ondrejovce
- Dušan Petro, vedúci ekumenického združenia Ježiš pre každého, Levice

„Pre Slovenskú humanitnú radu je tento deň dvojnásobným sviatkom. Týmto priateľským stretnutím si pripomíname a zároveň oslavujeme aj 16. výročie vzniku a pôsobenia Slovenskej humanitnej rady“, povedal prezident SHR Ing. Ivan Sýkora vo svojom príhovore.

Miško Baďin, žiak Základnej školy pre slabozrakých a nevidiacich na Svrčej ulici v Bratislave, krásne zahral na klavíri skladbu od F. Chopina.

Medzi prítomnými na slávnosti v Zrkadlovej sieni nechýbala ani riaditeľka Úradu SHR Mgr. Eva Lysičanová (v popredí).

K laureátom ceny Dar roka 2005 sa zaradila Ing. Beata Puobišová z Banskej Bystrice za pozoruhodné aktivity pre deti a mládež.

Z rúk prezidenta SHR Ivana Sýkoru preberá titul laureáta ceny Dar roka 2005 Ing. Ján Badžgoň, generálny riaditeľ firmy Castor & Polux.

Na morálne ocenenie Dar roka 2005 bola navrhnutá aj Oľga Szalmová, riaditeľka Sekretariátu Územného spolku Slovenského Červeného kríža v Leviciach.

Spoluzakladateľka prestížneho morálneho ocenenia Dar roka a tajomníčka komisie na jej udelenie PhDr. Oľga Škorecová v rozhovore s účastníkmi slávnosti.

Deň krivých zrkadiel

Nie je jednoduché odbúrať predsudky a utvoriť kladné postoje verejnosti voči občanom s mentálnym postihnutím. Nie je ľahké vymazať zo života spoločnosti diskrimináciu, vytvoriť atmosféru tolerancie a integrovať do spoločnosti tých, ktorí sa chcú a vedú vzdelávať, dokážu pracovať, vnímať a riešiť každodenné problémy. Na to všetko upozornil 12. júna tohto roku Deň krivých zrkadiel.

Podujatie v Bratislave otvoril primátor Andrej Ďurkovský. Členovia Združenia na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím v SR (ZPMP v SR) sa v ten deň rozhodli vykročiť aj do ulíc Popradu, Kežmarku, Partizánskeho, Nových Zámkov, Stropkova, Piešťan, Nitry, Krupiny, Trenčína, Nového Mesta nad Váhom, Spišskej Novej Vsi, Vrbového a Gelnice, aby predstavili na verejnosti svoje záujmy a prezentovali svoje práva. Zapojili sa aj domovy sociálnych služieb, uskutočnili sa hepeningy, konala sa aj verejná finančná zbierka, ktorej výťažok venovali na nákup rehabilitačných pomôcok, vzdelávacie aktivity a chránené bývanie.

Prečo práve názov Deň krivých zrkadiel? V zrkadle sa môžeme vidieť celkom dobre a myslieť si, že všetko je v poriadku. Ale pri pohľade z iného uhla v ňom už nezbádame všetko a pri pohľade do krivého zrkadla vyzeráme úplne ináč. Vyzerá ináč však neznamená byť horší ako iní. Presvedčili sme sa o tom viackrát aj osobne, v rozhovoroch na ulici s mentálne postihnutými. Napríklad s Lenkou Koprđovou, ktorá chodí do Domova sociálnych služieb Aktiva v Bratislave, kde sa učí za pomocnú masérku. „Zakrátko, 29. júna mám záverečné skúšky,“ povedala nám. Vedľa nej stála Iveta Mišová ako matka mentálne postihnutého dieťaťa, riaditeľka republikovej centrály ZPMP v SR, kde pôsobí šesť rokov. Desať rokov predtým však bola dobrovoľníčkou

ZPMP, v ktorom je združených 55 organizácií a ktoré má desaťtisíc členov. Od vzniku tohto združenia uplynulo 12. júna už 26 rokov. Preto je tento deň pre členov ZPMP pamätný. „Ide nám najmä o začlenenie sa ľudí s mentálnym postihnutím do života a ich integrovanie do spoločnosti,“ povedala a zdôraznila: „Priority našej činnosti sú obhajoba práv a záujmov, pripomienkovanie zákonov, presadzovanie rôznych inovácií, komunikácia s ministerstvami, poslancami Národnej rady SR. Venujeme sa aj poradenstvu a poskytujeme právne, sociálne i pedagogické rady. Významné sú aj naše vzdelávacie aktivity nielen pre mentálne postihnutých, ale aj ich rodičov a profesionálov, ktorí prejavujú o vzdelávanie záujem. Uskutočňujeme viaceré projekty. Založili sme napríklad agentúry podporovaného zamestnávania. Ďalší projekt, ktorý má úspech, je chránené bývanie na Hanulovej ulici v Bratislave - Dúbravke. Snažíme sa, aby vznikali chránené dielne a denné stacionáre, rehabilitačné centrá a venujeme sa aj aktivitám voľného času, napríklad organizujeme rehabilitačné a rekondičné pobyty.“ O tom všetkom sa možno dočítať aj v časopise Informácie ZPMP v SR. Veľmi významnou oblasťou je aj ovplyvňovanie postojov verejnosti, napríklad na každoročných celoslovenských súťažných prehliadkach výtvarných salónov, ktorých bolo už desať.

Napriek pozitívnym zmenám v SR nemožno povedať, že ľudia s mentálnym postihnutím sú plne začlenení do spoločnosti. K pozitívam však patrí, že od roku 2000 sa môžu všetci ľudia bez rozdielu v SR vzdelávať. Ale integrácia mentálne postihnutých do bežných škôl je výnimkou. Ľudia s mentálnym postihnutím dokážu pracovať, ak dostanú príležitosť a šancu. Svedčia o tom výrobky, ktoré vznikli v chránených dielnach. Tých je u nás stále

málo. Zamestnať sa na voľnom trhu práce s takýmto postihnutím je veľmi ťažké. Vôľa pracovať však zvíťazila u Tamary Volkovej, ktorá nám o sebe prezradila: „Pracujem v chránenej dielni v pracovno-socializačnom centre Impulz na Žehrianskej ulici v Bratislave. Podieľam sa na výrobe sviečok.“ Dodajme len, že sú krásne.

Medzi pozitíva patrí aj to, že po prechode kompetencií v sociálnej oblasti na vyššie územné celky a obce sa udiali zmeny k lepšiemu, ale chýbajú denné centrá, odľahčovacie služby pre postihnutých. Mnohí z nich stále žijú vo veľkokapacitných zariadeniach, ktoré nedosahujú takú kvalitu života, ako treba. Samotní ľudia s mentálnym postihnutím sa snažia obhajovať svoje práva. Preto sa ZPMP venuje aj špeciálnej činnosti – sebaobhajovaniu. Sebaobhajkyňami sa stali i Lenka Koprđová a Tamarka Volková. O svojich skúsenostiach nám porozprávala Lenka Koprđová: „Ak niekam prídete a máte strach, kurz sebaobhajovania vám pomôže ten strach prekonať. Dúfam, že vďaka tomu budem viac komunikovať s ľuďmi a vyriešim problémy, ktoré som donedávna nevedela riešiť. Dozviem sa nové veci, o ktorých som ani netušila. To som zistila počas dní, keď som chodila na kurz. Je zo mňa iný človek. Snažím sa, aby aj iní išli na tento kurz, niečo sa naučili a prekonalí neistotu.“

Hnutie sebaobhajovania vzniklo v 60. rokoch minulého storočia vo Švédsku. Mladí Švédi s mentálnym postihnutím sa rozhodli stretávať s verejnými činiteľmi a obhajovať svoje práva, a to aj pred rodičmi. V Bratislave pracujú dve skupiny sebaobhajcov. Pôsobia však aj v Žiline a Jakubove. Sebaobhajcovia majú svoj časopis To sme my. Aj s týmto časopisom sa bolo možné oboznámiť na Dni krivých zrkadiel.

Margita Škrabáľková

Boli sme na Air Feste 2006

Desiaty jún 2006 bol dňom, keď Slovenská letecká agentúra uskutočnila na Letisku Sliač druhý ročník Slovak Air Festu 2006. Stalo sa tak v snahe nielen zachovať tradíciu leteckých dní, ktoré sa vždy tešili záujmu širokej verejnosti. Spoluorganizátori, SAF 2006 Letisko Sliač a. s., Slovenský letecký zväz Dr. M. R. Štefánika, Banskobystrický samosprávny kraj a mesto Sliač pripravili účastníkom okrem letecké-

ho dňa aj bohatý sprievodný program pod názvom Sobota s profesionálnou

armádou. Na ňom sa okrem vojenských atrakcií, súťaží, prezentácie, prehliadky uniforiem či zbraní konali aj koncerty hudobných skupín. Na podujatí bol v sprievode prezidenta Slovenskej republiky Ivana Gašparoviča, ktorý prevzal záštitu nad Air Festom 2006, aj prezident Slovenskej humanitnej rady Ivan Sýkora. Verejnosti sa prihovoril pri príležitosti odovzdania humanitného daru – polohovacích postelí pre ľudí so zdravotným postihnutím.

(mš)

Vláčik radosti

Občianske združenie Barlička má niekoľkoročné skúsenosti z práce s telesne hendikepovanou mládežou, ktorá bez aktívnej vonkajšej podpory a vytvorenia podmienok pre mobilizáciu vlastných schopností sa sama nedokáže adaptovať na spoločenské dianie. To má za následok zhoršenie jej zdravotného stavu nielen fyzického, ale predovšetkým psychického. Títo ľudia potom často trpia psychickými poruchami vyplývajúcimi z pocitov menejcennosti, zúfalej predstavy o svojom budúcom živote s minimálnym záujmom o okolitý svet a ďalšiu existenciu. Mnohí ani nemajú pre vážne telesné postihnutie možnosť začleniť sa do procesu ďalšieho vzdelávania.

Projekt Vláčik radosti je zameraný na 12 až 23-ročné telesne postihnuté deti a mládež z Prešova. Nadväzuje na pokračovanie aktivít v Centre mládeže Radost', hlavne v činnosti tvorivých dielní a na úspešný projekt Divadlo na vozíčku Ra-

došť. Každá organizovaná činnosť, zvlášť, ak si ju mladí ľudia organizujú sami, je cestou, ako pomôcť mladej generácii robiť to, čo má pre nich zmysel a čo im neskôr pomôže. Ide hlavne o rozvoj ich komunikačných schopností, upevnenie priateľstva a rozvoj ich talentov v oblasti recitácie, umeleckej tvorivosti, upevnenie ich poznatkov zo slovenskej literatúry tak, aby sa aktívne zapojili do nácviku divadelného predstavenia s možnosťou verejnej prezentácie. Naše doterajšie poznatky potvrdzujú, že tieto deti a mládež majú v sebe obrovský potenciál prezentovať svoje vnútorné pocity a predstavy umeleckou tvorbou.

Vláčik radosti ako forma verejnej prezentácie im dáva veľký priestor na ďalšie upevnenie vlastnej sebadôvery a prospešnosti v spoločenskom procese.

Aj 21. júna 2006 prekvapili deti verejnou svojím suverénnym vystupovaním, veľkou súdržnosťou v komunite spolu so zdravými deťmi a veľkou chuťou pracovať a zároveň tvoriť. Súčasťou programu bolo bábkové divadielko Vláčik radosti,

po ktorom nasledoval pestrý kultúrny program a diskotéka. Podujatie zorganizovali Občianske združenie Barlička v spolupráci s divadlom Babadlo. Medzi telesne postihnutými vznikla napríklad aj tanečná skupina Temperament, v rámci ktorej účinkujú aj speváčky so sólistkou Simonkou Zourekovou. V nových priestoroch Centra mládeže radost' v Prešove je dostatok priestoru na nácvik nových choreografií, tvorivé dielne Picassov, na krásne výtvarné diela. Mladí ľudia sa úspešne vyrovnali aj s napísaním scenára pre bábkové divadlo. Vychádzali zo skúseností z nácviku Divadielka na vozíčku, ako aj z organizovania medzinárodného festivalu MargarétaFest 2005. Prestaňte vnímať ich zdravotný stav a v každom z nich uvidíte výnimočnú osobnosť. Prenesú na vás svoju radost' a chuť do života. Keď im dáte príležitosť, oslnia vás svojím talentom. Stojí ich to oveľa viac námahy, trpezlivosti, cvičenia, ale výsledok môžu bez obáv ukázať svetu.“

Anna Kvokačková
Občianske združenie Barlička

Pomoc žiadateľom o azyl

Na tlačovej besede, ktorá sa konala 13. júna 2006 v Bratislave, sme informovali o projekte Slovenskej humanitnej rady zameranom na pomoc žiadateľom o azyl na území Slovenska. Názov projektu je Sociálne, právne a psychologické poradenstvo a asistancia, materiálna starostlivosť a zabezpečovanie voľnočasových aktivít žiadateľom o azyl a azylantom s dôrazom na starostlivosť o maloletých a ostatné zraniteľné osoby na Slovensku. Uskutočňujeme ho od začiatku mája tohto roku. Projekt je dotovaný z Európskeho utečeneckého fondu.

Slovenská humanitná rada spoločne s partnerskou mimovládnu organizáciou Spoločnosť ľudí dobrej vôle zabezpečuje vo všetkých utečeneckých zariadeniach Migračného úradu Ministerstva vnútra SR (MÚ MV SR) komplexné služby, ktoré sú zamerané na zlepšenie kvality života najmä ohrozených skupín žiadateľov o azyl. Sú to prevažne tehotné ženy, osamelé ženy a ženy s deťmi, maloleté deti bez sprievodu rodičov, starí a hendikepovaní ľudia. Hlavnými činnosťami v prospech našej cieľovej skupiny sú nasledovné:

1. Poskytovanie sociálneho poradenstva a asistencie.

2. Zabezpečovanie právneho poradenstva a právneho zastupovania.
3. Sprostredkovanie psychologického poradenstva.
4. Výučba slovenského jazyka.
5. Materiálna a doplnková zdravotná pomoc.
6. Zabezpečenie tlmočenia a prekladov.
7. Informačno-propagačná činnosť.

Aj v záchytnom, aj v pobytovom tábore MÚ MV SR pre žiadateľov o azyl pracujú traja sociálni pracovníci. Tí sa striedajú počas dňa v dvoch zmenách. Sociálne poradenstvo poskytujú sedem dní v týždni. Vedú individuálne a skupinové poradenstvo, pripravujú rôzne športové, kultúrne a ďalšie voľnočasové aktivity pre žiadateľov o azyl. Priamo v každom zariadení pôsobí aj pedagóg, ktorý vyučuje trikrát týždenne slovenský jazyk. Okrem týchto pracovníkov navštevuje zariadenia pravidelne týždenne aj terénny sociálny pracovník. Má na starosti materiálne potreby žiadateľov.

Poradenstvom týkajúcim sa azylovej procedúry sa zaoberá právny poradca. Žiadateľom o azyl radí, ako postupovať v tom-ktorom prípade, informuje ich, aké majú možnosti, ale i povinnosti na území Slovenskej republiky, pomáha im spísať odvolania na súd v prípade zamietnutia žiadosti.

Do táborov dochádza v prípade potreby i psycholog. Ten poskytuje taktiež individuálne a skupinové poradenstvo. Vedie žiadateľov o azyl k prekonaniu traumy, straty a pomáha im pri hľadaní duševnej rovnováhy.

Na supervíznych stretnutiach samotní pracovníci projektu Európskeho utečeneckého fondu môžu overovať správnosť svojich postupov a ďalej sa zdokonaľovať nielen vo svojej profesii, ale aj v poskytovaní starostlivosti priamo ohrozeným skupinám žiadateľov o azyl. Projekt potrvá do 30. novembra 2006. Sme presvedčení, že výsledky, ktoré prinesie v prospech žiadateľov o azyl na Slovensku, budú smerovať k vyššej kvalite ich života. Zároveň na týchto výsledkoch bude možné kontinuálne budovať i v budúcnosti.

Pavol Kopinec
vedúci projektu

Topánky sme začali nosiť asi pred 26-až 30-tisíc rokmi. Neexistujú však o tom dôkazy, pretože materiály, z ktorých bývali vyrobené, sa po čase rozpadávajú. Profesor Erik Trinkaus z Washingtonu skúma tvar zachovaných kostier. Zistil, že ľudia z mladšej doby kamennej majú malíčky na nohách slabšie ako ich predchodcovia. To potvrdzuje, že títo ľudia už nosili nejakú obuv.

Čo všetko sú ľudia ochotní podstúpiť pre zdravie a krásu? Prísny jedálny lístok či namáhavé cvičenia sú len slabým odvarom. Nová móda z Ázie velí: nechajte sa doštipať včelami. Ich žihadlá sú vraj kľúčom k pevnému zdraviu a večnej krásu. Šesťsto včelích žihadliel vám vraj pomôže omladnúť o päť rokov.

Uveríte?

Do lekárni na Slovensku sa dostala originálna novinka – prístroj na výrobu živej vody. Staré príslovie hovorí: aby voda bola živá, teda prospešná nášmu telu, musí pretiecť cez sedem kameňov – vtedy dostane tú správnu molekulárnu štruktúru, minerálne látky, stopové prvky a kyslík. Zázračné zariadenie funguje na jednoduchom princípe: do skleneného stojana, v ktorom sú kamene z Álp, stačí naliať vodu z vodovodu a tá sa „zmení“ na životodarnú tekutinu.

Francúzski vedci skúšajú dať odpoveď na jednu z najčastejších ženských otázok: ako budem vyzeráť v budúcnosti. Vymysleli špeciálne zrkadlo, ktoré po nasnímaní tváre a udaní parametrov a aktivít človeka zobrazí jeho tvár o pár mesiacov.

Obľúbenosť svetlovlasých žien u opačného pohlavia je podľa antropológov stará už vyše desaťtisíc rokov. Prvá blondína sa narodila v dôsledku mutácie, ktorá zmenila tmavú farbu vlasov žien na svetlú. Prekvapujúca zmena farby vlasov a depigmentácia kože žien zo severnej Európy bola veľmi osožná, pretože blondínky sa praľudom páčili. Tým vzrástla aj šanca na rozmnožovanie v ťažkých podmienkach, ktoré vytvorila ľadová doba, povedal antropológ Peter Forst. Podľa údajov Svetovej zdravotníckej organizácie sa však blondínky stratia v priebehu nasledujúcich 200 rokov. Posledná prirodzená blondína by sa mala narodiť okolo roku 2202 vo Fínsku.

Prečítali sme za vás

Granty nadácie SOCIA

SOCIA, nadácia na podporu sociálnych zmien, udelila granty v celkovej výške takmer 3 milióny korún desiatim organizáciám, ktoré poskytujú moderné sociálne služby. Rozhodla o tom Správna rada nadácie SOCIA, keď odsúhlasila podporu projektom vybraným expertnou skupinou v tohtoročnom prvom výberovom kole Programu malých grantov. O grant v ňom požiadalo 24 neziskových organizácií. Z predložených žiadostí 4 projekty nespĺnili základné kritériá a neboli zaradené do posudzovacieho procesu. Podporné projekty sú zamerané na sociálne služby pre deti s rôznymi druhmi postihnutia, starších a zdravotne znevýhodnených občanov, bezdomovcov a na integráciu menších. Projekty sa realizujú v mestách Banská Bystrica, Bardejov, Bratislava, Červenica, Hanušovce nad Topľou, Košice, Prešov, Žilina. Najvyššie príspevky vo výške 500 tisíc korún získali dve neziskové organizácie. Evanjelická špeciálna škola pre hluchoslepé deti v Červenci na kúpu vozidla, ktoré zabezpečí dopravu detí do Prešova a Košíc. Táto jedinečná škola funguje od roku 1992. Poskytuje vysoko špecializované služby pre kombinovane postihnuté deti a ich rodičov ako jedinú na Slovensku. Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska – jej krajské strediská v Prešove a Banskej Bystrici – získali pol milióna korún na posilnenie terénnej sociálnej práce pre klientov v uvedených dvoch slovenských krajoch. Tretí, najvyšší príspevok, získala nezisková organizácia Kodrant z Hanušoviec nad Topľou vo výške 350 tisíc korún na rozšírenie služieb agentúry domácej ošetrovateľskej a opatrovateľskej starostlivosti v regióne.

Nadácia SOCIA, 2. 6. 2006

Európska komisia odporúča zmeny v legislatíve neziskového práva

Európska komisia (EK) odporúča zmeny v legislatíve neziskového práva členských štátov EÚ. Podľa odporúčania EK by mal dohľad nad neziskovým sektorom vykonávať verejný orgán alebo samoregulačný orgán; ten by mal prevádzkovať verejne prístupné systémy registrácie pre všetky neziskové organizácie, ktoré majú v úmysle využiť výhodu preferenčného zdaňovania, právo na verejné získavanie finančných prostriedkov a prístup ku grantom verejného sektora. Registrácia

by sa mala uskutočňovať skôr formou oznámenia o založení ako formou predchádzajúcou schváleniu založenia. Ďalším návrhom EK je podpora dodržiavania Kódexu správania a to najmä štandardov registrácie, zvýšenej transparentnosti a zodpovednosti potvrdzujúcej viditeľné postavenie neziskových organizácií. Privilégovaný daňový štatút, poskytovanie verejných grantov a právo na verejné získavanie finančných prostriedkov by sa mohli ponúknuť tým neziskovým organizáciám, ktoré spĺňajú požiadavky registrácie a sú v súlade s transparentnosťou a zodpovednosťou. Neziskové organizácie by mali dodržiavať postupy riadneho účtovníctva a vypracovať ročné finančné výkazy o príjmoch a výdavkoch a poznať príjemcov poskytovaných finančných prostriedkov.

Changenet, 6. 6. 2006

Najmilší koncert roka

Spoločnosť priateľov detí z detských domovov – Úsmev ako dar pripravila už 16. ročník Najmilšieho koncertu roka. V ôsmich regiónoch Slovenska sa v rámci jednotlivých koncertov predstavilo takmer 1 200 detí z detských domovov a zariadení náhradnej starostlivosti. Koncertnú šnúru odštartoval Prešov a vyvrcholením bol tradične koncert v Bratislave. Začiatkom júna znelo v divadle Aréna motto To som ja a dávalo deťom šancu prezentovať svoj talent v oblasti spevu, tanca, hry na hudobný nástroj či literárno-dramatickej tvorby.

Chvilé strávené na pódiu sú pre deti nezabudnuteľným zážitkom a odmenou za ich celoročné úsilie a prípravu. Vystúpenie pred publikom a jeho ocenenie im nenahraditeľným spôsobom pomáha v osobnom raste a upevňuje ich zdravé sebavedomie. Deti tak nadväzujú kontakt s okolitým svetom a upozorňujú verejnosť na ich najprirodzenejšiu potrebu – vyrastať v rodinnom prostredí. Toto poslanstvo korešponduje aj s filozofiou a poslaním Spoločnosti Úsmev ako dar Aby každé dieťa malo rodinu...

Realizátori programu si kladú z roka na rok vyššie ciele. Snažia sa obohatiť programovú dramaturgiu o profesionálnych umelcov a súbory rôznych žánrov. Zámerom je tak zvýšiť umeleckú úroveň programu, ako aj motivovať deti v tvorivých aktivitách. Každoročne sa do tohto podujatia zapája viac ako 1 000 detí z detských domovov a 350 dobrovoľníkov.

Petržalské noviny, 16. 6. 2006

Jedinečný prieskum

Vysoká miera nezamestnanosti zrakovo postihnutých ľudí na Slovensku podnietila vznik projektu SIZAR (Systém integrovaného zamestnávania a rekvalifikácie nevidiacich a slabozrakých ľudí). Jeho cieľom je zvyšovať samostatnosť a nezávislosť zrakovo postihnutých prostredníctvom podporovaného integrovaného zamestnávania a rekvalifikácie.

Projekt SIZAR sa začal uskutočňovať v rámci Iniciatívy EQUAL a z Európskeho sociálneho fondu naň schválili príspevok 19,6 milióna korún. Iniciatíva EQUAL je vlastne vytvorenie rozvojového partnerstva. Toto partnerstvo vstúpilo aj do nadnárodnej spolupráce spočiatku s tromi krajinami: Veľkou Britániou, Poľskom a Českom s tým, že aktivity projektu SIZAR na Slovensku sa uskutočňujú od marca 2005 do marca 2008 v bratislavskom, banskobystrickom a prešovskom kraji. Vedúcim partnerom je Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska a členmi rozvojového partnerstva sa stali Agentúra podporovaného zamestnávania, Národná agentúra pre rozvoj malého a stredného podnikania a Inštitút pre výskum práce a rodiny SR.

Inštitút pre výskum práce a rodiny (IVPR) SR, ktorý patrí do rezortu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, uskutočnil od februára do mája 2005 zaujímavý sociologický prieskum o rozličných aspektoch postavenia zrakovo postihnutých na trhu práce a v celoživotnom vzdelávaní. Tento prieskum nemá v slovenských podmienkach obdobu. O výsledkoch

prieskumu sa hovorilo na tlačovej besede 8. júna 2006 v Bratislave.

Na prieskume sa zúčastnilo 445 slabozrakých a nevidiacich osôb, z toho 303 pracujúcich a 142 nezamestnaných.

Výsledky prieskumu preukázali, že samotné zrakové postihnutie nie je neprekonateľnou bariérou pre aktívne zamestnanie a plnohodnotný pracovný život zrakovo postihnutých. Viac ako polovica respondentov však zažila vo svojom živote nezamestnanosť, zväčša dlhodobú, často trvajúcu dlhšie než päť rokov. Asi polovica opýtaných po náležitej príprave na zamestnanie pracuje, zrakovo postihnutí sú však neustále ohrození nezamestnanosťou, neraz pre zlý, povrchný prístup mnohých zamestnávateľov k nim. Len tretina z opýtaných sa obáva, že by príslušné ponúkané zamestnanie nezvládla. Ako uviedla PhDr. Zuzana Kostolná z IVPR, ťažko zrakovo postihnutí sa menej boja, že by prácu nezvládli a sú viac odhodlaní bojovať, aby ju získali. Polovica slabozrakých a nevidiacich získala prácu vďaka vlastnej aktivite tak, že hľadali zamestnanie cez úrady práce, sociálnych vecí a rodiny a aj u jednotlivých zamestnávateľov. Tretine opýtaných však nikto nikdy žiadnu prácu neponúkol. To všetko by sa dalo zmeniť, keby - ako ukázal prieskum - vzdelávací systém viac rešpektoval špecifické potreby pri vzdelávaní nevidiacich a slabozrakých. Aj dopravná náročnosť je vážnou príčinou ich neúčasti na vzdelávaní. Výsledky prieskumu využíva napríklad Agentúra podporovaného zamestnávania, ktorá už pripravila a naďalej pripravuje niekoľkých zrakovo postihnutých na zamestnanie s veľmi dobrými vyhlídkami.

Margita Škrabáľková

Dve neziskové organizácie - Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska spoločne so Združením na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím v SR - zorganizovali tretí ročník integračného projektu pre deti so zdravotným postihnutím a deti z bežných základných škôl pod názvom Korzo deťom. Konalo sa 13. júna 2006 v šiestich mestách na Slovensku (Bratislava, Košice, Poprad, Levoča, Trnava, Žilina) v rovnakom čase. Zapojilo sa doň približne 200 detí a 60 dobrovoľníkov. Pre deti boli pripravené činnosti zamerané na vytvorenie kontaktu a komunikácie vo dvojici. Čiže partneri sa museli na seba spoľahnúť, spolupracovať na plnení úlohy, vnímať potreby a schopnosti toho druhého.

Krátko

V Senci sa 19. a 20. júna tohto roku konal špecializovaný seminár Drogy nie sú detská hra. Bol jedným zo série podujatí k Medzinárodnému dňu proti zneužívaniu drog. Generálny sekretariát výboru ministrov pre drogovú závislosť a kontrolu drog naň pozval okrem odborníkov aj novinárov, ktorí sa venujú problematike drog a drogových závislostí. Obidva dni sa hovorilo o otázkach legislatívy, preventívnych akciách, liečbe drogových závislostí, projektoch, ako aj o úlohe médií v prevencii závislosti a o ďalších zaujímavých otázkach. Na seminári sa zúčastnila šéfredaktorka časopisu Hmanita Olga Škorecová.

Druhý ročník Medzinárodných rybárskych pretekov mentálne postihnutých mužov a žien Zlatá rybka usporiadal Domov sociálnych služieb pre deti a dospelých Šoporňa - Štrkovec. Pri rybníku na Štrkovi sa v dňoch 21. až 23. júna 2006 zišli naši súťažiaci zo zariadení z jednotlivých samosprávnych krajov, ale aj zahraniční hostia z Čiech a Maďarska. Okrem rybolovu a ochutnávky rybacích špecialít mali možnosť venovať sa aj viacerým športovým aktivitám. Nechýbal ani táborák s opekačkou, dobrou hudbou a diskotékou.

Velkolepým koncertom Nájdí svoju nádej vyvrcholila 25. júna tohto roku v Dunajskej Lužnej prvá časť kampane Na kolesách proti rakovine. Jej cieľom je získať peniaze na zakúpenie prístrojov na diagnostiku a liečbu rakoviny. Koncertu predchádzala jazda na kolieskach (cyklisti, vozičkári, rodičia s deťmi v kočíkoch...), ktorá vo všetkých kútoch Slovenska symbolizuje aktívnu formu boja proti rakovine.

Predstavujeme

Združenie zdravotne postihnutých Oravy

Združenie zdravotne postihnutých Oravy (ZZPO) vzniklo v roku 2004. Má regionálnu pôsobnosť a jeho prioritami sú poskytovanie sociálneho poradenstva a vykonávanie sociálnej prevencie pre občanov s ťažkým zdravotným postihnutím a nepriaznivým zdravotným stavom v regióne Oravy. V rozhovore s predsedom Združenia zdravotne postihnutých Oravy Mgr. Martinom Gočalom približujeme históriu, súčasné aktivity a význam tohto združenia.

Čo bolo hlavným impulzom a dôvodom vzniku vášho občianskeho združenia?

Dôvodom vzniku Združenia zdravotne postihnutých Oravy bola snaha priblížiť sa čo najviac občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, popasovať sa s ich nepriaznivým zdravotným stavom a zabezpečiť im základné informácie v sociálnej oblasti a pomoci. V porovnaní s inými regiónmi a väčšími mestami sme cítili absenciu takejto činnosti. V obciach a mestách na Orave sme založili 31 základných organizácií s takmer 2 000 členmi.

Aké druhy pomoci a poradenstva poskytujete? Sú bezplatné alebo treba za ne platiť?

Na základe povolenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR od roku 2004 poskytujeme sociálne poradenstvo a vykonávame sociálnu prevenciu. Venujeme sa predovšetkým sociálnemu poradenstvu. Pomáhame ľuďom zorientovať sa pri spisovaní žiadostí o peňažné príspevky, kompenzácie a vydanie preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím (ŤZP) a podobe. Robíme tak aj počas návštev v domácnostiach. Pri výjazdoch do obcí sa stretávame s občanmi, ktorí požiadali o sociálne poradenstvo. Orientujeme sa aj na vyhľadávaciu činnosť, na pomoc pri riešení nepriaznivých životných situácií občanov s ŤZP, organizujeme vzdelávacie aktivity a sociálno-rekondičné pobyty. Všetky služby poskytujeme bezplatne. Pri organizovaní rekondičných pobytov je to ináč. Vedy zo štátnej dotácie prispievame každému účastníkovi určitou sumou na pobyt.

Pomáhate ľuďom aj pri hľadaní pracovného uplatnenia?

Nezamestnanosť na Orave patrí medzi najväčšie problémy regiónu. U občanov s ťažkým zdravotným postihnutím to platí dvojnásobne. V tejto oblasti sa zameriavame viac na sprostredkovateľskú činnosť. Občanom odporúčame navštíviť agentúry podporovaného zamestnávania a úrady práce, sociálnych vecí a rodiny. Oslovujú nás inštitúcie, ktoré vykonávajú kurzy pre občanov s ťažkým zdravotným postihnutím zamerané na lepšie uplatnenie sa na trhu práce či na samozamestnanie občanov s ťažkým zdravotným postihnutím. Zabezpečujeme im odbornú prípravu pri pracovnom zaradení sa a pomáhame aj pri uplatňovaní ich nárokov na sociálnu pomoc.

Venujete pozornosť aj ľuďom zo sociálne znevýhodneného prostredia?

Našou snahou je integrovať občanov so zdravotným hendikepom do spoločnosti a to aj formou účasti na našich aktivitách. Cieľom je pomáhať tým, ktorí našu pomoc potrebujú najviac. To je práve skupina ľudí zo sociálne znevýhodneného prostredia. Vidíme tu širšie možnosti vo vyhľadávacej činnosti. Naši zástupcovia v jednotlivých obciach nahlasujú zástupcom obcí takéto rodiny, ale aj občanov a spoločne hľadáme riešenia na zmiernenie ich zlej situácie. Jednu z našich posledných aktivít sme zamerali na sociálne slabšie rodiny a osoby s výraznejšími problémami. Z výťažku verejnej zbierky sme im v každej sledovanej obci kúpili základné potraviny, veci do domácnosti, aj hračky deťom.

Kto vám pomáha pri dosahovaní vášho poslania? S akými organizáciami spolupracujete a s akými výsledkami?

Okrem našich dobrovoľníkov a predsedov základných organizácií ZZPO máme vynikajúcu spoluprácu s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR, vedením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, pobočkou Sociálnej poisťovne v Dolnom Kubíne, primátormi a starostami miest a obcí v regióne Oravy. Musíme vyzdvihnúť aj pomoc a ochotu vedenia mesta Tvrdošín. Výborne spolupracujeme

i s predstaviteľmi Katolíckej univerzity v Ružomberku a jej detašovaným pracoviskom a študentmi v Dolnom Kubíne. Spomedzi neštátnych subjektov si navzájom pomáhame s Konzultačným a informačným centrom EDUKOS v Dolnom Kubíne.

S akými prekážkami sa vaše občianske združenie najčastejšie stretáva?

Našou snahou je, aby sme v každej obci mali zastúpenie a aby každý občan na celej Orave mal rovnaké možnosti poradenstva ZZPO. Založenie základnej organizácie v obci bolo a je podmienené záujmom obce. Kde bol záujem a kde sa to dalo, tam už máme základné organizácie. Oslovili sme aj ostatné obce s ponukou na spoluprácu, ani jedna však neprejavila vážny záujem. Nejde nám o počet členov a organizácií, ale o každého občana, ktorý potrebuje služby ZZPO.

Organizujete aj rekondičné pobyty. Kde sa konajú a na čo sú zamerané?

Rekondičné pobyty organizujeme v rekreačných zariadeniach v Turčianskych Tepliciach a v Oraviciach s možnosťou kúpať sa v termálnom kúpalisku a absolvovať kúpeľné procedúry. Okrem pobytu pre dospelých občanov s ťažkým zdravotným postihnutím a nepriaznivým zdravotným stavom sme uskutočnili aj pobyt pre deti so zdravotným postihom a ich rodičov. Na každom pobyte zabezpečujeme prednášku o zákone o sociálnej pomoci a kultúrno-spoločenský program. Deti zasa majú možnosť využívať internet.

Čo je vašim najdôležitejším budúcim cieľom?

Snažíme sa zlepšovať svoju činnosť, rozširovať ju a prioritne zapájať mládež a deti so zdravotným postihnutím do našich aktivít. Na druhej strane chceme pritiahnúť aj dobrovoľníkov mladšej generácie a rozširovať tak dobrovoľníctvo na Orave, aby si v práci s hendikepovanými všetci viac uvedomovali cenu zdravia a v príkladoch životného optimizmu nachádzali pravé hodnoty života.

Margita Škrabáľková

Kontakt:

Združenie zdravotne postihnutých Oravy
Vojtaššákova 591/97, 027 44 Tvrdošín
telefón: 043-532 2805, 532 2406
fax: 043-532 2805
e-mail: zzpo@centrum.sk
číslo účtu: 0322508034/0900
(Slovenská sporiteľňa)

Summary

On the Day of Blue Butterfly - concert, weather and collection turned out fine

(page 3)

On 9 June 2006 it was already for the sixth time when the blue butterfly's wings vibrated so that to bring the health education on the muscular dystrophy and information about people who despite this illness do not lose their hope and keep an optimistic view of life. The Blue Butterfly has reminded again that muscular dystrophy is a muscles disease causing progressive amyotonia (muscles slackening). This is mostly a progressive disease that is getting worse gradually and results in such situation that patient is reliant on mechanical or electrical wheelchair. For persons suffering from this disease the motion itself means serious problem. Some kinds of dystrophy are very serious and lead up to using of the expiratory apparatus. During this event an appeal was put forth asking all people to show solidarity with those who need help. Through voluntary contribution from donors the patients suffering from muscular dystrophy can get health aid they are not able to do without it. The number of towns - organizers of the Day of Blue Butterfly is growing up every year. This year there was collected total sum of 610 628 Slovak crowns.

The Organization of Muscular Dystrophies Slovakia (OMD) during the Day of Blue Butterfly gave a concert and this way tried to draw attention of pop music lovers. At concert famous bands were playing (without a claim for honorarium) that attracted attention of the audience like magnet. During the concert people were singing, dancing and discussing the activities of the OMD in Slovakia and purposes of the Day of Blue Butterfly. Some members of OMD who received a financial aid from the public collection also addressed attendants.

Moral Award - Gift of the Year 2005

(page 4-5)

Who were those distinguish persons - main laureates and laureates of the Gift of the Year - awarded on 13 June 2006 that bore off the glass plastic art with motif of three small nuts? The readers can learn about them from photomontage doing at the presentation ceremony held in the Hall of Mirrors of the Primate's Palace in Bratislava as well as from the list of nominated persons for this award. The list of nominated candidates might have been much wider if the Slovak Humanitarian Council had received more proposals for this prestigious moral award. Since 1995 the prize has been awarded for the acts of humanity, help people in need, for those who are living in severe living conditions or for support of voluntary sector.

Help Asylum -Seekers

(page 7)

During the press conference held on 13 June 2006 in Bratislava we informed about project of the Slovak Humanitarian Council aimed at helping asylum-seek-

ers on the territory of Slovakia. The name of project is Social, legal and psychological consultancy and assistance, material care and organizing leisure activities for those who apply for asylum, putting stress on the care for children and other vulnerable persons in Slovakia. It has been implemented since May 2006. Project is subsidized by European Refugee Fund.

The Slovak Humanitarian Council in partnership with a non-governmental organization Society of People of Goodwill provides in all refugee camps - that come under the Migration Office of the Ministry of Interior of the Slovak Republic - complex services, aiming at improvement of the quality of life of endangered groups of asylum-seekers. They are intended especially for pregnant women, lonely women, women with children, underage children who are not accompanying by their parents, the old and handicapped people. This project will last to 30 November 2006. We are convinced that results of this project will be in favour of asylum-seekers in Slovakia and improve their quality of life.

Introducing Association of Physically Handicapped People in Orava Region

(page 10)

Association of Physically Handicapped People in Orava region was founded in 2004. Its sphere of activity is regional one and its priority is providing social consultancy and social prevention for severely handicapped citizens and other disabled people in Orava region. Mgr. Martin Gočál, Chairman of the Association of Physically Handicapped People in Orava Region gave us an interview and informed us about history, present activities and importance of this association.

What was the main impulse and reason for establishing of your civil association?

It was an endeavour to get closer to severely handicapped people, to tackle with their severe state of health and provide them with the basic information on social welfare. In comparison with other regions and bigger towns such kind of activity was lacking in our region. In Orava villages and towns we have already founded 31 basic organizations including almost 2000 members.

What kind of assistance and consultancy do you provide? Are they free of charge or there is necessary to pay for them?

Since 2004, on the basis of permission of the Ministry of Labour, Social Affairs and Family of the Slovak Republic, we have provided social consultancy and social prevention. We pay attention especially to the social consultancy - to help people to file applications for allowances or state compensations, to carry out the certificate of severe disablement, etc. These services are provided also during our visits in the households. During our departures to the country we organize meetings with citizens applying for social consultancy. We also direct our attention to seeking service in order to help severely handicapped people to solve their difficult living conditions, organize educational activities as well as social/regeneration stays. All our services are free of charge with the exception of the regeneration stays where some state subsidies are granted.

It is probable, that people of all age brackets have recourse to you. How do you communicate with the differently disabled young people?

Our association is addressed by all age brackets. Help and consultancy is provided not only for our members but for everybody who asks for it. We will carry on helping ill and severely handicapped children and youth because they represent our priority for the future. We also try to arrange meetings with the young people where exist some reserves. The problem is that in our activities (regeneration stays, meeting with citizens, etc.) are interested mostly older citizens and it is difficult for organizers to join together two-three generations. Anyway we have been successful in organizing the 1st year of the fine art competition for children Present Children with a Smile in which they depicted the life, feelings, desires and imaginations from their point of view. The aim was to inspire their conviction that we are interested in helping them. We have also arranged social/regeneration stay for the severely handicapped children and their parents. According to participants the stay was successful and all of them were very satisfied.

Do you also help people who are looking for a job?

Unemployment is one of the most difficult problems of the Orava region. For the severely handicapped people it is doubly complicated. In this field we concentrate our attention more on intermediary activity and recommend to citizens to visit employment agencies and offices of labour, social affairs and family. We have also been addressed by institutions organizing courses for severely handicapped people so that they should better assert themselves on job market or self-employment. We also carry out special preparations of them for working process and help them to lay claims to social welfare and aid.

Do you also pay attention to socially disadvantaged people?

Our effort is concentrated on integration of the severely handicapped citizens into society, apart from other things, by their participation in our activities. Our objective is to help people who are most needed and this is just the group of socially disadvantaged people. In our opinion there are wider possibilities in seeking activities. We inform representatives of municipalities about given families and individuals and together try to find solutions how to make easier their bad living conditions. One of our recent activities has been aimed at the socially disadvantaged families and individuals in need. The proceeds of the public collection we have used for shopping the staple food, household items and toys for children in every monitored village.

What do you consider the most important goals of your association in the future?

We strive to improve our activities, to extend them and preferentially get involved the handicapped children and youth in them. On the other hand we would like to attract also volunteers from the younger generation into our work and this way to enlarge the volunteer work in Orava. In contact with the handicapped they would have a good opportunity to become aware how important the health is and thanks to practical examples that show an optimistic view of life to find the real values of life.

In this issue of the supplement Humanita Plus we bring information on hippotherapy, i.e. using horses as a treatment method. This method has been applied successfully for the severely handicapped people, e.g. children affected by cerebral palsy, persons with Down's syndrome, patients after severe spinal injury, visually challenged people and in psychotherapy.

HUMANITA – časopis dobrovoľníckeho sektora Slovenskej republiky. Vydáva Slovenská humanitná rada s podporou grantu MPSVaR SR. Rozširuje vlastnou distribúciou. Objednávky prijíma redakcia. Nevyžiadané rukopisy a fotografie nevraciam. Uverejnené príspevky nehonorujeme. Registrácia pod č. MK SR 710/92, ISSN 1336-2208.

Šéfredaktorka PhDr. Oľga Škorecová, redaktorka PhDr. Margita Škrabáľková. Adresa redakcie: Páričkova 18, 821 08 Bratislava 2, telefón: 02-5020 0520, fax: 02-5020 0522, e-mail: tlcove.shr@changenet.sk. Grafická úprava: Agentúra Zachar, s. r. o., Bratislava, tlač: RAX, s. r. o., Bratislava. © SHR

Strana 834